Ч. 74 (14.322). Львів, четвер 2. квітня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504-080. 143.322. Адреса для телеграм: „Діло“ Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „ ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. „ Друкарні: 229-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

До відома передплатників Бібліотеки „Діла“.

Цими днями висилаємо всім тим, що зголосились як передплатники Бібліотеки „Діла“, і-ий том тої Бібліотеки, а саме *збірку новель Уляни Кравченко п. н. „Віднайдений рай“*. Для непередплатників книжка ця коштуватиме 2 зол. У половині цього місяця появиться другий том бібліотеки, *багато ілюстрований репортаж Софії Яблонської: „З країни опію й рижу“*. У травні дістануть передплатники бібліотеки два перекладні томи так, що від місяця червня щомісячні випуски будуть наладнані вже рівномірно.

Ціла бібліотека матиме дві різні обгортки: одну для творів оригінальних, другу для перекладних, зроблені нашим відомим мистцем-графіком П. Ковжуном. Крім цього кожна обгортка буде в іншому кольорі. Таким чином читачі Бібліотеки „Діла“ дістануть не тільки добірну лектуру, але й у відповідному мистецькому оформленні.

Сподіємося, що Бібліотека „Діла“ найде багато прихильників серед нашого громадянства і число її передплатників буде зростати постійно.

Перед японською збройною інтервенцією в Китаю?

ПЕКІН, 1. 4. ПАТ. 2-тисячний комуністичний відділ вдерся до провінції Гопеі і є на 140 км. від Тієн-Тсіну. Японські військові круги сильно занепокоєні — заявляють, що рішені боронити автономічного уряду провінцій Гопеі та Гагар.

ПЕКІН, 1. 4. ПАТ. Згідно з вістками, що надходять із провінції Шансі, урядові війська тієї провінції стають помалу панами положення. Вони припинили офензиву червоних.

Японський натиск, який має на меті висилку японських військ в глибину Гопеі й Шансі (хоч місцева китайська влада цьому протиставиться) в китайській прилюдній опінії викликав успокоєння.

ЯПОНСЬКА ІНВАЗІЯ НА МОНГОЛІЮ.

МОСКВА, 1. 4. ПАТ. **ТАСС подає: Дня 31. березня заатакував японсько-манджурський відділ на кількадесяти автах, при співділанні одної батерії, танків, панцирних авт і літаків монгольську прикордонну сторожу в Адикдольон і заняв ту місцевість, опісля пішов 45 км. вглиб Монголії.**

Монгольські війська дістали підмогу і примусили японсько-манджурський відділ до відвороту. Після того японці дістали дальшу підмогу і повторили наступ. Бої тривають.

ЯПОНЦІ ПРО МОНГОЛЬСЬКО-БОЛЬШЕВИЦЬКИЙ ПАКТ.

ТОКІО, 1. 4. ПАТ. Представник міністерства закорд. справ заявив закордонним кореспондентам: „Годі уявити собі, щоб японські війська самовільно вдерлися на чужу територію, коли б їх до того не спровокували, або якщоб вони не мали інших спеціяльних причин.

Коли б японці були справді напали монгольську територію, СССР був би дав зовнішній Монголії військову поміч, бо є звязаний з нею пактом взаємної помочі. Коли большевики цього не зробили, є це ще один доказ, що чутки про японську інвазію неправдиві. **Японія дуже зацікавлена характером монгольсько-совітських взаємин,** а зокрема — чи монгольсько-совітський пакт взаїмної підмоги ділає автоматично, чи обнимає якісь спеціяльні застереження.

АТЕНТАТ.

ШАНГАЙ, 1. 4. ПАТ. Як подають японські джерела, невідомий напасник убив вчорашньої ночі губернатора провінції Шантунг

Рібентроп привіз до Льондону німецькі пропозиції, яких зміст держать у строгій тайні.

БЕРЛІН, 1. 4. ПАТ. В год. 17-ій виїхав Рібентроп літаком з летунського майдану у Темпельгофі; він повіз німецьку відповідь. Кажуть, що після побачень з прем. Болдуіном та мін. Іденом впровадить Рібентроп деякі зміни в німецькій ноті, зокрема дотично справи укріплення Надренії. Як твердять німецькі знавці Німеччина не думає творити лінії фортифікацій, подібної до французької лінії Мажіно, бо в добі летунства такі укріплення без значіння. Виходилоб, що Німеччина зовсім не думає укріплювати Надренії.

ЛЬОНДОН, 1. 4. ПАТ. Німецька делеґація прибула до Льондону і увійшла негайно в контакт з міністерством закордонних справ. Незабаром Діков заявив, що зустріч Рібентропа з Іденом відложена до сьогоднішнього ранку.

Райтер подає, що Рібентроп привіз зі собою пропозиції на переходовий час, заки зачнуться переговори в ширшому розмірі над внесками Гітлера в справі безпеки на заході Европи.

ЛЬОНДОН, 1. 4. ПАТ. Англійські щоденники не подають здогадів, що відповіла Німеччина. Відоме лиш те, що нота має 3 тисячі слів, та що не зачиняє дверей до дальшої дискусії.

Деякі щоденники нотують поголоску, що у відповіді Гітлера має бути пропозиція військового розему по обох боках границі.

Німецьку відповідь проголосять сьогодні пополудні в Берліні й Льондоні одночасно

НАСТУП КОМІНТЕРНУ-

МАДРИД, 1. 4. ПАТ. Комуністична партія Еспанії має тепер мабуть 50.000 діяльних членів. Орган партії „Мундо Оберо“ закликає до зорганізування „робітничо-селянського революційного фронту“ згідно з директивами Димітрова та резолюцією 7. конгресу комінтерну. Активність комуністів непокоїть еспанські політичні кола.

БЕРН, 1. 4. ПАТ. Швайцарська влада виселила двох чужинців, що прибули до Швайцарії нелеґально й там *займались комуністичною пропагандою:* розкидали летючки, намагалися перепачкувати їх до сумежних країв.

ГАВАНА, 1. 4. ПАТ. Кубанський уряд видав низку постанов, щоби скріпити службу безпеки з огляду на скріплену *комуністичну пропаганду.* Відтепер на випадок якихнебудь заворушень жандармерія, військо та маринарка мають співділати з поліцією.

Реформа бельґійської армії.

БРЮСЕЛЬ, 1. . ПАТ. Комісія народньої оборони прийняла проєкт військової реформи, що підносить дотеперішній чисельний стан армії (67.000) та залишає урядові усталення щорічного контингенту. Соціялісти (що перед ремілітаризацією Надренії рішуче противилися збільшенню армії) здержалися від дискусії. В пятницю парлямент розглядатиме проєкт військової реформи.

Куди прямує Гітлер?

Тривожні відгуки німецьких виборів у Франції.

Львів, 1. квітня 1936.

Що вислід німецьких виборів можна було заздалегідь передбачити — це стверджує вся закордонна преса; тим більше звертає на себе увагу зденервування, яке виявляють деякі французькі та англійські щоденники, подаючи „здавна передбачені“ висліди голосування. „Таймс“ надаремне потішається, що вибори були переведені під сильною пресією — все одно він стверджує, що після недільної перемоги Гітлер буде ще більше неуступчивий у переговорах над ліквідацією льокарненської справи. Значить без огляду на те, який був психічний настрій 45-ьох міліонів німців, що в неділю йшли до виборчих урн, чи вів їх туди ентузіязм чи страх вони творять здисциплінований армію, що збитою лавою йде за своїм провідником.

Та чи справді лише під терором 98.79% голосуючих заявилося за Гітлером? „Перемогу Гітлера — стверджує у телеграфічному звідомленні берлінський кореспондент „Газети Польської“ — не треба вияснювати ніякими пресіями ані штучками, лише німецьким характером що є запереченням всякого індивідуалізму. З другої сторони Гітлер зумів так сильно, як ніхто передтим, розпалити патріотизм, національну гордість та віру у внутрішні сили Німеччини. Голосуючи за Гітлером, громадяни Німеччини дали Гітлерові вільну руку на найближчі літа“.

Справді недільні вибори дали Гітлерові великий капітал довіря, але заразом наложили на нього чималі зобовязання та визначили напрямну його дальшої закордонної політики. Якщо Гітлер справді мав би зовсім вільну руку в закордонній політиці, то закордон не мав би ще поважної причини до неспокою. До цього часу Гітлер дав себе пізнати як рішучий, але зрівноважений політик, тому слід припускати, що без поважної причини він не втягав би у воєнну авантуру своєї держави. Однак безперечно канцлер мусить також рахуватися з деякими внутрішніми силами, менш зрівноваженими, більш емоціональними. Диктатор мусить безупинно дбати про те, щоб підсилювати у масах довіря та привязання до своєї особи й до своєї політики. З другого боку — Гітлерові лекше це приходиться, ніж якомунебудь іншому диктаторові.

Бо Гітлер дістав в руки і втримує владу тому, що вказав своїй нації найбільш радикальний та прямий шлях до відбудови німецької імперії у давній величі, та ще й з месіяністичними напрямними, яких вона досі не мала. Передвиборчі гасла Гітлера не були пустою демагогією: дотеперішня політика нового канцлера заспокоювала патріотизм його прихильників, вибивала зброю з рук його ворогам. Відзискання Саарщини, виступ з Ліґи Націй, приверненя могутньої кадрової армії, відбудова воєнного летунства, морський договір з Англією, ремілітаризація Надренії, — ось етапи політики, що привернула Німеччині повну суверенність. А поруч із цим: повна уніфікація державного устрою Німеччини (річ, якої не вдалося перевести навіть Бісмаркові!) та повна уніфікація німецької психіки, з ліквідацією всяких сепарат

ню-льокальних патріотизмів, — перетворення
німців у справді одну велику свідому націю!
Ясно, що на останньому етапі — справі Над-
ренії і Льокарна — тріумфальний похід третьої
імперії не може спинитися, бо така зупинка бу-
лаб початком відвороту. Пояснення перемоги
динамічне — це не пасивний спочинок на лав-
рах, а постійний поступ. Громадянин третьої
імперії, від кількох літ постійно підбадьорюва-
ний перемогами заломився би психічно з хви-
линою, колиб його обожаний канцлер не міг
йому дати далі цього цінного наркотику. І ось
виринає питання, яке хвилює Европу: чи зможе
Гітлер заспокоїти націоналістичний розмах ні-
мецьких мас у теперішніх границях держави?
Правда, у початках своєї влади, як лише заме-
шкав у канцлерській палаті на Вільгельм-
штрассе, Гітлер мусів вести дуже помірковану
зовнішню політику. З огляду на вороже стано-
вище закордону, що грозив Німеччині повною
ізоляцією, виладовування боєвої енергії німець-
кого народу на жидах було менш небезпечне,
ніж виладовування її на державних сусідах. Од-
нак тепер закорд. політичний терен, здається,
таки більш актуальний, ніж якийнебудь внутріш-
ній, тим більше, що радикальне форсування со-
ціяльних реформ неможливе при теперішньому
торговельному білянсі Німеччини. Так само ви-
гасає боротьба з католицизмом, яка — ведена
далі з таким розмахом — моглаб грозити і зов-
нішніми клопотами і нарушенням національної
єдности.

І тому панічно настроєна французька преса
лякається, що ось-ось прийде черга на терито-
ріяльну експанзію Німеччини. Паризький „Евр“
подає, буцімто у дипльоматичних кругах Бер-
ліна сподіються, що Гітлер буде старатися під-
тримати теперішній корисний настрій своїх
громадян якимось енергійним жестом у напрямі
аншлюсу, інші французькі часописи непокоять-
ся долею Данціґу та Клайпеди.

Ці можливі напрямки німецької експанзії ви-
даються мало імовірні. Ремілітаризуючи Над-
ренію, Німеччина мабуть виступала у тихому
порозумінні з Італією, врештою так чи інакше
не відважилась би наразити собі її у теперішній
поважній ситуації. Австрія — зокрема після о-
станніх римських доповнюючих пактів — стала
доменою виключних впливів Італії; тому пося-
гаючи по неї, Німеччина відбудувалаб фронт
Стрези у всій його величі. Данціґ надто дріб-
ний, щоб через нього посваритись з Польщею,
тимбільше, що чейже нинішній „суверенний“
Данціґ — і так націонал-соціялістичний. Чи
прийде черга на Східну Европу? А може на
конкретизацію кольоніяльних ревіндикацій?

Годі губитись у здогадах. Вистане ствердити
факти. Постава німецької нації, що негайно пі-
сля ремілітаризації Надренії станула суцільно
за Гітлером, утруднила Франції ліквідацію рен-
ського конфлікту згідно з первісним її задумом
та поставила Европу перед іншими труднощами,
які прийдуть на чергу дня скорше чи пізні-
ше: їх не вдасться оминути, бо вони природні,
— бо неприродні постанови версайського дого-
вору, неприродний стан стисненої німецької на-
ції, позбавленої сирівців і кольоніяльних мож-
ливостей, — неприродний стан Австрії, і — не-
природний стан нинішнього Сходу Европи.

(гал.)

СУТИЧКИ СТУДЕНТІВ З ПОЛІЦІЄЮ

ПЕКІН, 1. 4. ПАТ. Між поліцією і студентами дійшло до сутички. Студенти демонстрували тому, що один арештований студент помер у вязниці. Підчас сутички 10 студентів ранили, 50 арештували.

КОМУНІСТИЧНА ПРОПАҐАНДА МІЖ УЧЕНИКАМИ.

БУДАПЕШТ. 1. 4. ПАТ. В кількох середніх школах поліція викрила комуністичну пропаґанду. Керманичем цілої акції був Сіґеті, студент торговельної академії. Влада веде слідство проти 34 осіб, між якими є 30 малолітних.

Курс рідношкільних провідників

від 10. до 20. травня ц. р.

Щоб повчити рідношкільних провідників, як
вести освітньо-виховні справи з особливою ува-
гою до праці в дорості Р. Ш. на підставі статуту
і провильника Рідної Школи, відповідно до поста-
нов обовязуючих законів — улаштовує для них
Головна Управа Рідної Школи 10-денний курс
у Львові (від 10. до 20. травня ц. р. включно). В
курсі візьмуть участь тільки члени Рідної Шко-
ли, кандидати на повітових рідношкільних про-
відників обовязково, а можуть взяти участь та-
кож кандидати на місцевих рідношкільних про-
відників.

Зголошення на курс слати тільки за посе-
редництвом приналежного Повітового Союзу
Кружків (Повітового Кружка) РШ до Головної
Управи Рідної Школи у Львові, вул. Сикстуська
ч. 46, найдальше до 25. квітня ц. р. Головна Упра-
ва РШ своєчасно повідомить інтересованих, чи
кандидат (кандидатка) принятий на курс.

Кошти курсу: 2 зол. вписового на адміністра-
ційні видатки і крім того кошти подорожі й у-
держання у Львові. Головна Управа РШ подбає
про дешеві нічліги і дешевий здоровий харч.

Ближчі подробиці подасть Головна Управа
РШ до відома на письмі Повітовим Союзам Круж-
ків (Повітовим Кружкам) Рідної Школи і взгля-
дно зголошеним та принятим на курс кандидатам і кан-
дидаткам. *Головна Управа Рідної Школи.*

Нові саботажі в совітських колхозах.

„Геральд Трибюн“ приносить довшу корес-
понденцію з Москви про нові випадки саботажів
в совітських колективах. Тепер опір звернувся
проти великої продукції молока расовими коро-
вами. У колхозі Сталін недалеко Нижнього Таґі-
лу була корова Емма, що давала 5.000 літрів мо-
лока річно. Хтось так її підгодував цвяхами і від-
падками заліза, що вона згинула. Другий подіб-
ний випадок трапився в колхозі Красное Понізо-
вє в околиці Ярослава. Там жила корова, про яку
навіть Сталін згадував у своїй промові, що вона
дає 5.500 літрів молока в рік. І ця корова згину-
ла в такий самий спосіб. Уряд думає, що це є но-
вий опір селян проти стахановщини. Дівчина, що
доїла корову в Нижнім повідомила владу, що
недавно двох людей ворожило, що корова згин-
не. Їх арештовано. Друга корова згинула саме
тоді, коли дівчина виїхала в Москву, щоб дістати
нагороду від Сталіна за зразкову працю.

Хоча Совіти роблять усі зусилля, щоб довес-
ти до передвоєнної видатности в продукції мо-
лока, то статистика показує, що далеко ще до
цього. В 1916 р. було 59 міліонів корів, в 1933 р.
було 38 міліонів корів, бо тоді найбільше селя-
ни різали худобу, а в 1935 р. зросло це число до
49 міліонів штук молочної худоби.

Німецькі жиди не мають надії.

Доля жидів у Німеччині запечатана — так ду-
має Карло Австріян, предсідник Амерікен Джуіш
Дистрибюшен Каміті. Тому цей комітет хоче як
найскорше визволити всіх жидів з Німеччини і
розпочинає кампанію за зібрання півтора міліо-
на дол. із самого Ню Йорку. З цілої Америки має
прийти на цю ціль 3 і пів міліона долярів,
а англійські жиди мають скласти 5 міліонів. Всі
збірки мають бути переведені впродовж 8 тиж-
нів через ріжні підкомітети й товариства. Австрі-
ян думає, що не буде важко перевести збірку в
Америці на цей рік, але передбачує, що більше
треба буде гроша на 1937 р. Комітет має на цілі
перевозити жидів до Палестини насамперед з Ні-
меччини, а потім із усіх інших країв. Заки вони
виїдуть, комітет мусить пристосовити мешкан-
ців до нових віднoсин. Діти у шкільному віці пе-
рестануть ходити до німецьких шкіл уже з днем
1. квітня, а зате будуть мати окремі жидівські
школи. Джойнт Дистрибюшен Каміті пікаується
теж жидами з Польщі, Румунії та в інших східно-
европейських краях. Совітська Росія співпрацює
з комітетом і більше ніж 250.000 жидів поселив
совітський уряд на землях Криму й України і
так званім Агро-Джоінт проєкті, де находиться
більше ніж 3 міліони акрів землі.

Кілька уваг до споминів С. Северини за океаном.

Хто читав спомини С. Северини (чч. 38. до 47. „Діла“ з 1936. р.) з її побуту за океаном, мусить подивляти чудову форму і гарний стиль, якими пише. Авторка так гарно змалювала свій побут між земляками в Америці. Мусимо признати, що С. Северина вперта ідеалістка і тому все і всіх представляє з ідеалістичного боку. Одначе треба теж признати, що спомини не можуть бути інші, бо С. Северина була тут як гостя і як з гостею з нею поводились. Тому не від речі буде згадати, що С. Северина як гостя з рідного краю мала нагоду перебувати поміж визначнішими українцями й поміж такими, які під оглядом матеріяльним стоять дещо краще. Та не мала вона спромоги ані навіть часу бачити правдиве дно життя українців в Америці.

Не є моєю інтенцією описувати правдиве життя українських мас, як також не мала такої інтенції і С. Северина. Пишу цих кілька скромних рядків тому і виключно в тій цілі, щоб наш пересічний читач у старім краю не думав, що Америка — це рай, бо — як каже Т. Шевченко — „нема раю на тім світі, хіба що на небі“. Неодин, маючи рідню в Америці, може бути й огірчений до деякої міри, читаючи спомини зза океану. Бо чомуж його рідня, живучи в тім казочнім краю, не підпомагає його матеріяльно хоч би в часі великої господарської скрути в Польщі?! Бідака не знає, що може його рідня в 5 осіб живе за 8 дол. і 20 центів на тиждень тоді, коли скромне життя 5-ох осіб коштує тут коло 30 дол. у тиждень в нормальних часах. Правда, є тут наші земляки, що мають свої авта: та скільки їх у порівнанні з тими, що живуть з дня на день, або і з години на годину?

Дуже гарно представляє С. Северина українську молодь в Америці, але не забуваймо, що авторка пише лише про малу горстку тої молоді, яка студіює в університетах. А що можна сказати про далеко більшу частину тої молоді? Де вона? На жаль, велика частина з неї пропаща для нас цілковито, бо заамериканізована, а багато з неї і не знає, хто вона. Є тут українські вечірні народні школи, та у них праця дуже тяжка і не дуже успішна; нема де правди діти, молодь ходить до тої школи за малими винятками під примусом батьків. А трапляється й таке, що батьки посилають дитину до школи тиждні й місяці, а вона ледви чи ту школу бачить... Не пишу цього тому, щоб ту молодь представити в злім світлі; і не пишу цього на підставі поголосок, але на підставі мого власного досвіду, який мала я спромогу набути як учителька в такій українській вечірній школі в Нюйорку і Брукліні за 5 років моєї праці.

Усього правдивого життя наших земляків в Америці я не берусь тут описувати, є скажу коротко, що описати і представити все в правдивім світлі може лише той, хто жив з тими масами цілі роки і переживав з ними хвилини щастя й радости, як також хвилини смутку й горя. Я лише скажу дещо про життя наших жінок, особливо тих, які цілими ночами працюють при чищенні бюрових будинків-хмародерів. Нераз лишають вони малі діти дома, часто й без опіки. Я сама чула, як одна з наших жінок оповідала, що ди-

...ює за дві зміни (роботу за дві, одну по другій), а приходить додому ледви тримаючись на ногах. А дома чекають малі діти і знову праці домашнього характеру. А таких жінок у Ню Йорку й околиці багато. Оцю переважно ті „пані", що в неділю заповнюють наші церкви, відвідують вистави, ходять на народні свята і складають жертви на народні цілі. Незавидна їх доля. Очевидно, С. Северина того не бачила, бо й не могла бачити. Впрочім вона приїхала до Америки, маючи перед собою зовсім іншу ціль.

Тут треба ще згадати дещо про мистецтво, бо це була головна ціль приїзду С. Северини до Америки. Маю враження, що С. Северина просто залюблена у своїх вишивках і зовсім природно, хотілаб, щоб усі інші обожали ці високо мистецькі твори. Правда, не було одної душі, яка їх не подивлялаб і яка не застановилась би над мурашиною працею над кожною з тих вишивок чи прекрасних костюмів. Щож казати про високопоставлених американців, з якими С. Северина мала нагоду стрічатись? Запримічу тут, що лише висококультурні американці цікавляться і високо цінять мистецтво. Пересічні американці дуже реальні і практичні. А свій мистецький смак уміють задоволити і в 5- та 10-центових крамницях. Вони все прихвалять, скажуть, що чудове („бютіфул"), напишуть дуже прихильну рецензію і на тім кінчиться. Хто думав би про практичний бік справи, дуже завівсяб у своїх сподіваннях.

Щоб те, що тут пишу, не виглядало на неправду, подам кілька фактів, ближче мені знаних. В 1924. р. перебувала тут артистка-малярка, пані М. Дольницька. Людина молода, енергійна і живна ідеалістка. Бажала творити і працювати. А що терен її праці був доволі малий між своїми, пішла повна запалу в американський мистецький світ. Мала навіть виставу своїх образів побіч американських та інших малярів. І що скажете, дорогі земляки? Ця молода й талановита людина не могла буквально запрацювати на свій скромний прожиток. Очевидно, що знеохочена, вернулась між своїх, а небавком виїхала до Відня, де стала учителькою в малярській школі.

Другий приклад: Літа цілі перебуває тут балетмайстер п. Авраменко. Літа цілі працює над українським танком, обїздив з ним цілу Америку, а разом з ним і проф. Кошиць зі своїм незрівняним хором. Мали виступи в найбільших містах і найкращих оперових салях, американські газети писали рецензії, як мало, п. Авраменко мав навіть щастя дістатися з українським танком до Білого Дому у Вашингтоні на сам Великдень і танцювати перед самою панею Рузвельт. І всі ми думали, що людина ця українськими танками і тими чудовими костюмами завоює ввесь американський світ. А який вислід? Не зважаючи на ті всі виступи, на величезну працю і поміч цілої української еміграції, п. Авраменко як на початку, так і тепер мусить числити виключно на своє громадянство.

Ще інший факт: Кілька літ тому прибув зі старого краю до Америки з гуцульськими виробами різьбар п. Якібюк. Хтож не знає тих чудових гуцульських виробів? Вони такі розкішні, як вдача самого гуцула із повісти Самчука. Найменші з них, як: ручки до писання, цигарниці, каламарі просто тягнуть до себе, немов мрійливі вершки наших любих Карпат. І подивімся знову, який вислід? П. Якібюк, хоч аскетично скромний у своїх вимогах, не міг утриматись тут і по виставі в Шікаго виїхав до рідного краю. Вислід того такий: де ми не булиб і що ми не робилиб, мусимо числити виключно на свої власні сили.

Все, що тут створено чи ще твориться, є висліддю величезних зусиль і посвяти одиниць. Деякі з них не то що не мають ніякого признання, не кажучи вже про вдячність, а їх при найменшій нагоді „репрезентанти" суспільности викидають за борт. І це найтрагічніший кінець київських діячів тут на чужині. І. Франко, видно, добре знав душу свого народу, колиб бажав йому, щоб з горя й голоду не втікали від нього його найкращі сини... Так менш-більше представляється другий бік українського життя в Америці.

Коли йде нам про пропаганду, то це знов інше діло. Треба нам освідомити собі, що пропаганда вимагає величезних коштів і зусиль. Правду кажучи, в теперішніх тяжких часах годі навіть про це думати, хіба лиш мріяти. Це очевидно, лиш мій особистий погляд. Булоб дуже користне, колиб американські українці писали дещо більше про своє життя в краєвих часописах. Бо на підставі таких дописів загал у старім краю мавби хоч мале поняття про реальне життя своїх братів тут, за океаном. А це життя деяких в нас дуже-дуже цікаве, особливо в початках.

Коли в своїм дописі я когонебудь діткнула чи образила або дещо узагальнила чи представила не зовсім точно, то на цьому місці прошу вибачення. Не зробила я того зі злої волі ані нарошно. Все тут я описала може занадто реально, одначе щиро. *Марія Ґінка-Демидчук.*

Бруклин, 16. березня 1936

Італійці заняли султанат Авса,

після походу при 64-степеневій спеці.

ВАРШАВА, 1. 4. ПАТ. Заняттям столиці султанату Авса, Сардо та цілого султанату італійці пересунули західну границю вузької надморської полоси Еритреї 250 км. на захід.

Італійські війська, що заняли Сардо, вирушили з баз в Ассаб і в Бейлюль, над Червоним Морем на північ від французької Сомалії. За кілька днів ці відділи перейшли 350 км. Стефані в Римі стверджує, що похід цих італійських відділів не має подібного прецеденсу в кольоніяльній історії світу. Італійські війська мусіли машерувати в температурі понад 64 степенів горячі, без води й без харчів.

Заняття Сардо та перехід через пустиню могли відбутися тільки при тісній співпраці з летунством. Італійській кольоні товаришила ескадра 25 літаків, що доставляла їй воду і харчі; італійські літаки 97 разів осідали на скалистому, вульканічному терені. Авас повідомляє з Асмари, що італійські летуни розігнали групи абісинської кінноти, тому італійська армія посувалася вперед, не стрічаючи ніякого спротиву.

Султанат Авса лежить між 11-им і 12-им рівнолежником на кордоні французької Сомалії; від 1896 р. підлягає Абісинії. Частина султанату надається до годівлі та під управу бавовни й підрівникових продуктів.

Стефані рішуче заперечує чутки, буцімто італійці заняли вже Ґондар; це завдання належить до спеціяльної кольони, що тепер віддалена від Ґондару на 50 км.

Стан італійських військ у східній Африці постійно росте. Авас повідомляє, що на обох абісинських фронтах є тепер 450.000 білих вояків з робітниками.

ПЕРШІ ГАЗОВІ МАСКИ В АБІСИНСЬКІЙ АРМІЇ.

АДДІС-АБЕБА, 1. 4. ПАТ. Абісинські урядові круги висловлюють вдоволення з приводу виступу Льорда Сесіля в справі вживання італійцями трійливих газів. Вістки, що надходять до столиці стверджують, що абісинські війська сильно терплять від італійських ґазів. Вчора вислали на фронт перший транспорт газових масок, які приготовили абісинські жінки.

120 міліонів недобору в обезпеченевім товаристві „Фенікс".

Субвенції для Гаймвери.

ВІДЕНЬ, 31. 3. ПАТ. В чехословацькій філії обезпеченевого товариства „Фенікс" ствердили недобір у резервовім фонді премій, який доходить від 80 до 120 міліонів шилінгів. Чехословацький уряд поробив усі заходи, щоб охоронити інтереси обезпечених власної держави. До Відня приїхали два урядовці чеського міністерства внутрішніх справ на переговори у справі ґарантії Австрії щодо покриття згаданого недобору. Одночасно кружляють поголоски про великі недобори в німецькій філії „Фенікса" вна слідок трансакцій централі з жидівськими еміґрантами, заки вони покинули Німеччину. Тому влада веде з поспіхом слідство. Кружляють поголоски, що цій справі надав розголосу директор „Національбанку" і колишній міністер скарбу д-р Кінбек, який відграє в Австрії таку ролю, як д-р Шахт у Німеччині. Кажуть, що д-р Кінбек противився, щоб т-во „Фенікс" субвенціонувало напівполітичну орґанізацію „Гаймверу".

Шпіонажа та саботажі в СССР.

МОСКВА, 1. 4. ПАТ. Як повідомляє ТАСС, перед військовою колеґією найвищого суду СССР на виїздовій сесії у Новосибірську стануло 8-ох залізничників з Томська під замітом шпіонської та диверсійної діяльности в порозумінню з розвідкою одної посторонньої держави. 3-ох обвинувачених засудили на смерть, 5-ох на вязницю від 3-ох до 10-ти літ.

Канада навязує торговельні взаємини

з С.С.С.Р.

ОТТАВА, 1. 4. ПАТ. Премієр Канади повідомив парлямент, що уряд рішився привернути торговельні взаємини зі СССР. Консерватисти противляться, між лібералами думки поділені.

З мистецького життя.

ВИСТАВА УКРАЇНСЬКОЇ ГРАФІКИ У ФІНЛЯНДІЇ.

Заходом наших приятелів-фінів, у Гельсінках відбулася вистава сучасної української графіки від 15 лютого — 15 березня ц. р. Вистава відбулася при виставі фінських мистців в одній з кращих приміщень столиці Фінляндії. Складалася з експонатів приватних українських збирачів, де були вибрані зразки української книжкової графіки (окладинки, ілюстрації, прикраси), гравюра і такі спеціяльні галузі графіки як екслібріс, видавничі і фірмові знаки та ін. Кількацять репродукцій і знимок ілюстрували також стару українську гравюру XVII—XVIII ст. і графіку XIX ст. З огляду на міжнародні відносини і „добросусідські“ взаємини з нашими і фінськими сусідами, українська вистава відбулася без широкого розголосу та реклями. Та при тім значіння і вага її далекосяжні. Фінське громадянство мало змогу ознайомитись з одною з найбільш розвинених галузей українського мистецтва та переконатися про життевість і швидкий розвиток української культури. Знавці мистецтва оцінювали виставу якнайприхильніше та дивувалися такому високому рівневі української книжкової графіки та гравюри

ВЕЧІР УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА У БРЮСЕЛІ.

Заходом брюсельської української кольонії відбувся дня 25. лютого ц. р. вечір українського мистецтва у Сальоні „Інтернаціонал“, де сходяться представники чужинних кольоній в Бельгії для зближення і взаємної інформації. Український вечір почався викладом у французькій мові про українську гравюру від початків до наших днів із спеціяльною увагою для модерної української гравюри. Виклад ілюструвала спеціяльно для того уладжена фільма при помочі нового проекційного апарату бельгійського виробу фірми „Сінескопі“.

Далі ділились своїми враженнями з публикою одна молода бельгійка і артистка-малярка Тернер, що побували в Галичині і зокрема в Карпатах в 1933 р. Після того йшла демонстрація українських пісень з відповідними коментарями.

По викладах відбулося приняття в сальоні, де розвішано сім образів арт. Ляври Тернер, а на столах під шклом розміщені вибрані зразки української сучасної гравюри, в його найкращих представниках.

Твори арт.-малярки Л. Тернер походять з часів її перебування в Галичині та тематично звязані головно з гуцульським побутом. Деякі з цих творів молодої талановитої артистки, недавно були опубліковані у книжці про її творчість, виданій видавництвом „De la Phalange“.

Вечір українського мистецтва в Брюселі пройшов з успіхом і залишив на присутніх незатерте, гарне враження.

Збирайте датки і дарові книжки для заспокоєння духових потреб наших заточенців і шліть на адресу Т-ва „Просвіта“ у Львові, Ринок 10.

VII. З'їзд Пасічників „Сільського Господаря“ у Львові.

Дня 31. III. ц. р. в салі Т-ва „Зоря“ у Львові відбувся VII. З'їзд Пасічників „Сільського Господаря“. На Збори прибули делегати від багатьох пасічницьких секцій при кружках і філіях „Сільського Господаря“ в краю та пасічники з околиць Львівщини. З'їзд відчинив і провадив сеніор наших пасічників інж. *Марцінків Іван* зі Сколього. Зі звіту з діяльности Головної Секції Пасічників Т-ва „Сільський Господар“, що його подав секретар Секції, було видно, що українські пасічники з кожним роком краще працюють. Досі в повітах зорганізовано 235 пасічницьких секцій при філіях і кружках „Сільського Господаря“, в яких є понад 5.500 пасічників, що обєднують понад 5.500 пнів бджіл. Секції на повітах проявляють дуже живу діяльність над поліпшенням варстату праці своїх членів.

По звіті та широких і ділових дискусіях З'їзд ухвалив низку резолюцій, які торкаються багатьох пекучих потреб сьогоднішнього стану українського пасічництва, а саме: 1) про необхідність зорганізування всіх пасічників при Т-ві „Сільський Господар“; 2) про збут продуктів пасічництва лише через свої кооперативні організації; 3) про вставлення рубрики в буджеті громадських урядів на медодайні дерева для обсадження доріг і неужитків; 4) про збільшення допомоги денатурованим цукром для бджіл та зниження на нього перевозової тарифи; 5) про кредит у Банку Рільнім для торговельних пасічницьких організацій при закупі меду і т. п.

По закінченні З'їзду присутні вирушили до Національного Музею при вул. Мохнацького і в його саді засадили в память свого патрона, світової слави пасічника Петра Прокоповича, що в цьому році припадає 160 літ від його народин, памятну липу. На цьому святі саджения липи промовляли: інж. *М. Боровський* — про винаходи великого Прокоповича і д-р *Свенціцький*, дир. Національного Музею, що у своїй промові між іншим згадав про те, що наші пасічники колись складали посильну лепту зі своїх пасік на церкву й удержували її; нинішні пасічники не повинні забувати про свою культурно-національну твердиню-музей та складати на неї свої лепти. Між пасічниками виринула думка на будуче при посадженій памятній липі поставити ще вулик Прокоповича, його перший винахід. На цьому в год. 4-ій З'їзд Пасічників „Сільського Господаря“ і це скромне свято садження пропамятної липи закінчились.

Дивний процес.

ЗА ФАЛЬШУВАННЯ ДОКУМЕНТІВ, ОШУКАНСТВА І... ЗА ПРИНАЛЕЖНІСТЬ ДО О. У. Н.

В середу 1. квітня ц. р. перед судом присяглих у Львові почався політичний процес проти шістьох молодих українців. Трибуналові проводить радн. **Льокер**, вотують судді: **Міхалек і Кацецький**, підсудних обвинувачує прок. **Мінасович**. Підсудних боронять: Тараса Ярослава Гуцалюка — **обор. д-р В. Старосольський**; Олександра Матлу — **обор. д-р О. Павенцький**; Осипа Грицака — **обор. д-р М. Волошин**; Володимира Гладкого — **обор. д-р Ст. Шухевич**; Володимира Степана Яроша — **д-р Тенцер** (цього оборонця суд призначив підсудному з уряду); і Евгена Костюка — **обор. д-р Ст. Біляк.**

Розправа почалася щойно в год. 10.45 перед полуднем після вильосування лави присяглих тому, що підсудних Матлу і Грицака не привезли на час до суду з Бригідок. Чотири інші підсудні відповідають з вільної стопи.

Підс. Ярош відповідає по польськи, на коридорі розмовляє теж по польськи... з поліційними агентами. До гімназії не ходив, подобає на ошуканця.

Опісля відчитали акт обвинувачення.

ЩО КАЖЕ АКТ ОБВИНУВАЧЕННЯ.

На лаві підсудних засіли: 1) 23-літній студент політехніки **Тарас Ярослав Гуцалюк**, ур. в Буську; 2) 23-літній гімназійний абсольвент **Олександер Матла**, ур. у Містках; 3) 31-літній **Осип Грицак**, приватний урядовець, ур. у Стрию; 4) 23-літній студент **Володимир Гладкий**, ур. у Дрогобичі; 5) 26-літній ритівник **Володимир Степан Ярош**, ур. у Львові і 6) 26-літній студент політехніки **Евген Костюк**, ур. у Мостах Великих.

Лише перших чотирьох підсудних притягнув прокуратор до відповідальности за приналежність до ОУН (злочин державної зради зі ст. 97 § 1 к. з.). Два останні відповідають за такі звичайні, зовсім неполітичні провини, як: підроблення документів тотожности („доводів особистих“) — провина зі ст. 191 к. з., сфальшування щадничих книжечок П. К. О. дописуючи невплачені ощадности — провина зі ст. 187 к. з., підроблення печатки і датівників П. К. О., магістрату та печаток львівських почтових урядів — провина зі ст. 187 к. з. Крім того прокуратор притягнув до відповідальности підс. Володимира Гладкого за те, що в грудні 1934 р. дав Т. Гуцалякові 25 друків на документи тотожности, себто за допомогу у провині зі ст. 27 і 191 к. з. Вкінці підс. Тараса Гуцалюка за те, що передав цих 25 друків документів тотожности Евгенові Костюкові — отже теж за допомогу зі ст. 27 і 191 к. з. і за намагане сфальшування документу тотожности — провина зі ст. 23 і 191 к. з.

ЯК ВИЯВИЛОСЯ ФАЛЬШУВАННЯ ДОКУМЕНТІВ І КНИЖЕЧОК?

Поштова Каса Ощадности повідомила слідчий відділ поліції письмом з 24. жовтня про ошуканства зі щадничими книжечками ч. 872.643 Ц на прізвище Степана Клера і ч. 872-766 Ц. на прізвище Маріяна Вурма. З відписів ощадностевих рахунків виходить, що в книжечці на прізвище

ПЕТЕР ФАБРІЦІЮС.

Анонімовий лист.

Для кожного жонатого дуже неприємно дістати лист без підпису, більш-менш такого змісту:

„ВПоважаний Пане!

Уважайте на свою жінку! Вона буде старатись у суботу 17-го ц. м. під усякими претекстами вийти з хати. Вона має зустріч з поручником Шнеком на концерті Альмандареза. Там можете їх побачити.

Один приятель“.

Пан Генкель кинув лист до кошу. Смішно! Його жінка...! Він придивлявся їй уважно, коли вона наливала зупу і пробував уявити собі, як його Маріянна може виглядати поруч поручника Шнека на концерті. Все-ж мав він враження, що Маріянна дивилась на нього якось дивно. Був лихий на анонімові листи, що подають неперевірені інформації щодо часу і місця.

У пятницю ввечір сказала Маріянна до свого чоловіка:

— Чи ти маєш намір завтра кудись піти?

— Я маю роботу — відповів Генкель і подивився крадьки на жінку.

— То я піду до Фіфі, бо вже давно її не бачила.

Правда, що Маріянна не була у Фіфі вже давно. Але з тою Фіфі було то неясне, що вона не мала телефону і не можна було перевірити, чи вона дома.

Генкель вибіг на вулицю і на першім стовпі з плякатами прочитав „Єдиний виступ еспанського скрипача Альмандареза“. Він мало розумівся на музиці; продавав овочі і не чув про Альмандареза більше, як про Баха. Побіг купити білет. Панна в віконці від карт відповіла:

— На жаль, усі білети розпродані.

Попросту пех! „Тільки мені це може трапитись...“ подумав лихий і рішив, що за всяку ціну мусить дістати білет.

У суботу ввечір справді вдалось йому на пять хвилин перед концертом дістати дорогий білет.

Увійшов обережно до концертової салі.

Ходив між рядами крісел і розглядався на всі боки — Маріянни не було.

Нараз почув за собою гострий знайомий голос:

— Емануель! Ти кого шукаєш?

— Тебе — відповів Генкель несевно.

Маріянна глянула на нього злобно:

— Мене? А я думала, що ти працюєш?

— А я гадав, що ти є в гостині у Фіфі — відповів Генкель.

— Навіть не пробуй виправдуватись наївними арґументами. Я знаю добре, за ким ти шукаєш...

Вона зробила довшу зупинку, як перед останнім козирем, який має кинути на стіл.

— Чи не мала тут бути панна Кітті?

Генкель почав гикатись:

— Кітті? Перший раз чую у свому житті...

— Не викручуйся! — перебила гостро Маріянна і показала йому перед носом лист... о, Боже, зовсім такий самий лист, який він мав у своїй кишені. Такий самий папір, машинове письмо тільки замісць „ВПоважаний Пане“ — „ВПоважана Пані“... і замість „поручник Шнек“ — „панна Кітті“...

На концерті Альмандареза було мало оплесків. Цей артист виступав у цьому місті вперше і другого концерту не заповів. Його підприємець Тобіяс Штоцнер звик до цього, бо таке саме явище повторялось теж в інших містах.

Після концерту він витягнув олівець і пробив обрахунок: 400 місць по 3 шилінги менше 400 листів із марками по 25 сотиків — дохід 1110 шилінгів.

Він був задоволений своїм успіхом.

Вурм до 1 зол. ощадности, а в книжечці на прізвище Клер до 3 зол. дописано в кожній з цих книжечок фікційні ощадности на квоту 700 зол. і з цих ощадностей в днях 19, 20, 22 і 24. жовтня 1934 р. вибрали з кожної книжечки по 100 зол. Слідство поки що не виявило виновника. В лютім 1935 р. П. К. О. у Львові повідомила поліцію про дальші ошуканства щадничими книжечками. І так в книжечці ч. 132.106 — Л. на прізвище Мориц Вайс ошуканець сфальшував ощадність 10 зол. і в днях 1, 4. і 5. лютого 1935 р. вибрав по 100 зол., себто 300 зол. На книжечку ч. 113.567 на прізвище Ян Буль ошуканець сфальшував ощадність 3 зол. і витягнув 11. лютого 1935 — 100 зол. В інших вісьмох книжечках ощадности П. К. О. виставлені на різні фікційні прізвища і після сфальшування дрібних ощадностевих квот ошуканці витягнули до 12. лютого 1935 р. коло 1900 зол. Таким чином П. К. О. має шкоду на суму 3.035 зол.

Припадок виявив ошуканців. І так 5. лютого 1935 р. зголосився у поштовім уряді ч. 1 у Львові невідомий мужчина, предложив урядничці Клементині Камінській щадничу книжечку П. К. О. домагаючись виплатити йому 100 зол. Тому що урядничка мала деякі сумніви, хотіла порадитись зі своїм начальником. Коли згаданий мужчина запримітив, що Камінська щось підозріває, залишив щадничу книжечку, документ тотожности і відійшов. Поліційний агент Франц Бабяк пізнав з фотографії в документі тотожности на прізвище здогадного Степана Вінда підс. Володимира Яроша, ритівника з робітні Фельдгаера. Підс. В. Ярош признався вже на поліції до вини кажучи, що вже в літі 1934 р. міркував про ошуканства при допомозі щадничих книжечок П. К. О. і ждав лише нагоди, щоб придбати друк документу тотожности. У вересні 1934 р. зголосився до підсудного його шкільний товариш Евген Костюк і запропонував йому, щоб підробив печатку одного з громадських урядів зі зразка, відбитого на папері і показав йому документ тотожности. Ярош згодився під умовиною, що дістане один друк документу тотожности. Згідно з умовою зробив кавчукову печатку громадського уряду, а Костюк дав йому друк документу тотожности. За кілька днів підс. Ярош купив від підс. Костюка другий такий блянкет за 20 зол., опісля підробив печатку маґістрату м. Львова і печатку з підписом начальника VIII. виділу маґістрату Волянського. На документах тотожности підс. Ярош приклеїв свої фотографії, виповнив один на прізвище Степана Клера, другий на прізвище Маріяна Вурма і потвердив їх підробленою печаткою маґістрату м. Львова, печаткою з підписом Волянського і сфальшував теж підпис Волянського.

На основі сфальшованих документів тотожности виробив Ярош дві книжечки П. К. О., вложив дрібні квоти 20 зол. і після того підняв дрібні квоти. На основі підписів і печаток у згаданих книжечках сфальшував печатку П. К. О., яка вибиває дати, дві печатки поштових урядів після того за 4 дні кожну з цих книжечок підняв по 100 зол., себто разом 800 зол.

Після таких „успіхів“ підс. Ярош робив заходи, щоб підс. Костюк дав йому нові документи тотожности. І дійсно в грудні 1934 р. дістав 25 друків документів тотожности. Одночасно запропонував підс. Костюкові таку спілку, що до деяких документів тотожности Ярош приклеїть свої фотографії, до інших дасть свої фотографії підс. Костюк. Кожний з них на власну руку мав витягати фікційні ощадности і зиском мали поділитися по половині.

В 25-ох документах тотожности Ярош виповнив рубрики „воєвідство“, „повіт“ і „громада“. Опісля віддав 15 друків документів тотожности підс. Костюкові, який на 10 примірниках приклеїв свої фотографії і виповнив їх видуманими прізвищами, як: Буль, Снежний, Жук, Гох, Вроновський, Клос, Гжиб, Кшижановський, Рись, Дуб, Крук, Волянський, Соболь і т. д. Підс. Ярош витиснув печатку маґістрату м. Львова і печатку з підписом начальника VIII. виділу маґістрату Лаби. Підс. Ярош виповнив лише 5 документів тотожности прізвищами: Вінд, Вайс, Вацек, Возьний і Валер. Побоюючись, щоб його не вислідили, підс. Ярош віддав підс. Костюкові всі згадані 10 документів тотожности. Опісля відобрав від підс. Костюка документи тотожноси на прізвище Вайс, Вінд і Вацек кажучи, що хоче їх знищити. В дійсности потвердив їх печаткою маґістрату м. Львова начальника VIII. виділу маґістрату Волянського і на їх основі виробив собі три книжечки П. К. О. У двох книжечках на прізвище Вінд і Вайс сфальшував ощадности і в днях 1, 4. і 5. лютого 1935 р. витягнув 500 зол. Вкінці підс. Костюкові 5. лютого 1935 р. нога поховзнулася і одна книжечка і документ тотожности дісталися в руки поліції.

На основі зізнань підс. Яроша поліція арештувала 16. лютого 1935 р. підс. Евгена Костюка. Підчас ревізії поліція знайшла в шафі між книжками і зшитками 1460 зол., документ тотожности на прізвище Степан Крук з фотографією Костюка, більшу кількість фотографій підс. Костюка і Гуцалюка та картку паперу з печаткою громадського уряду в Синевідську Вижнім. Підс. Костюк признався до вини і зізнав, що в осені 1934 р. просив його товариш і співмешканець підс. Тарас Гуцалюк, щоб вишукав йому довіреного ритівника, який підробив би печатку одного громадського уряду і дав йому документ тотожности. На прохання Гуцалюка підс. Костюк звернувся до підс. Яроша і таким чином почалися „історії“ з блянкетами документів тотожности, які підс. Гуцалюк продавав підс. Костюкові по 8 зол., а цей відпродував їх підс. Ярошеві по 20 зол. Підс. Костюк витягнув на основі 10 підроблених книжечок у днях 11. і 12. лютого 1935 р. у різних поштових урядах у Львові коло 1500 зол. Довідавшись від Яроша про „пригоду“ на пошті підс. Костюк запакував всі свої сфальшовані книжечки П. К. О., документи тотожности, печатки і т. д., запечатав і передав до переховку своїй знайомій Марії Степків.

НОВИЙ „СИПАЧ“.

Арештований 17. лютого 1935 р. підс. Тарас Гуцалюк признався до вини і заявив, що документи тотожности походять з магазину ОУН. Дістав їх тому, що сам був членом ОУН, куди його втягнув Макарушка до розвідки на весну 1933 р. Після арештування Макарушки в червні 1934 р. підс. Гуцалюк намагався на власну руку вести розвідку. Шукаючи відповідних людей, звернувся до підс. Олександра Матли, який його звів у грудні 1934 р. з підс. Грицаком. Цей натякнув йому, що буде його зверхником і доручив йому до трьох місяців наладнати розвідчий апарат. У звязку з тим підс. Грицак передав підс. Гуцалюкові інформаційні матеріяли про розміщення військових установ у Львові. Ще в зимі 1933-34 р. Макарушка дав Гуцалюкові коло 10 блянкетів документів тотожности, щоб їх переховав. Тому що на власну руку думав вести розвідку рішив підготовити деяку кількість „лівих“ документів тотожности для членів ОУН. Тому потребував печатки громадського уряду і теж

Страчення Гавптмана відложили на 48 годин.

ЛЬОНДОН, 1. IV. ПАТ. Трибунал для справ помилування в останній хвилині перед виконанням екзекуції Гавптмана відложив її на дальших 48 годин. Це відложення стоїть у звязку з арештуванням б. адвоката Венделя, щодо якого підозрівають, що був властивим убивником Ліндберґової дитини і мав зложити такі зізнання. Щоби переслухати Венделя і дослідити відтиски його пальців, страчення Гавптмана мусіли відложити. Директор вязниці в Трентоні Кімберлінґ відмовив відповіді, чи екзекуцію виконають у четвер вечером, мовлячи, що тепер годі щось сказати в цій справі.

Ґубернатор стейту Гофман заявив, що екзекуцію відложили без його відома. Рішення запало у хвилині, коли вичерпано всі леґальні можливости врятувати Гавптмана. Ґубернатор відложив теж на 30 днів екзекуцію ґанґстера із Філядельфії, Карла Шіда, якого мали стратити одночасно з Гавптманом.

ТРЕНТОН, 1. 4. ПАТ. Про відложення в останній хвилині екзекуції Гавптмана комунікують такі подробиці: з моментом, коли запало рішення, перед вязницею зібралася велика юрба, що кричала в честь Гавптмана і пробувала перервати поліційний кордон довкола вязниці. На пять мінут перед речинцем екзекуції предсідник трибуналу телефонічно приказав директорові вязниці здержати виконання смертного присуду, коли тимчасом Гавптман у супроводі духовника виходив уже на коридор із келії.

Оборонець Гавптмана заявив, що Гавптман уважає себе дальше невинним і має надію на своє остаточне помилування. Жінка Гавптмана на вістку про відложення екзекуції дістала нервового атаку. Вона надіється, що перед четвергом зможе ще побачити чоловіка.

Трибунал радив цілу ніч і не рішив нічого в справі Венделя. Якщо Венделя поставлять у стан обвинувачення, дальше відложення екзекуції Гавптмана певне.

В ночі Гавптман вислав довгий лист до ґубернатора Гофмана, просячи ще раз помилування та запевняючи, що не має нічого спільного з убивством Ліндберґового сина. Гавптман ще раз вказує на підозріру ролю д-ра Кондена, якої, на його думку не висвітлили як слід.

Заворушення між хорватськими студентами.

ЗАГРЕБ, 31. 3. ПАТ. Вчора вибухли в Загребі хорватські заворушення. 30 осіб ранено, в тому числі 19 демонстрантів і 11 жандармів.

БІЛГОРОД, 1. 4. ПАТ. У звязку з вчорашніми подіями в Загребі гурт студентів замкнувся в університетських забудуваннях і не хоче їх покинути. Ректор та один декан подалися до димісії.

...прилалково дістав відбитки печаток громадських урядів у Волковиску і Синевідську Вижнім. Від Костюка довідався, що він має знайомого ритівника і тому передав йому зразки печаток. Як винагороду дав підс. Ярошеві один друк документу тотожности. Опісля продав Костюкові ще кілька друків документів тотожности. Щоб доповнити запас друків документів тотожности підс. Гуцалюк звернувся до підс. Гладкого і цей дав йому 25 друків документів тотожности.

Підсудні Матла, Грицак і Гладкий заперечили приналежність до ОУН, а підс. Гладкий признався лише, що передав підс. Гуцалюкові 25 документів тотожности.

ЗІЗНАННЯ ПІДСУДНИХ.

В год. 12.50 почав зізнавати підс. **Гуцалюк.** Признається до приналежности до ОУН і каже, що його втягнув Макарушка. Відкликує свої ті зізнання, якими обтяжив підс. Матлу і Грицака. Пояснює зміну своїх зізнань тим, що бажав вийти за всяку ціну на волю.

До розвідки не надавався. Печаток потребував до документів тотожности. Їх згодився достарчити йому підс. Костюк, але домагався за працю друків документів тотожности. Заперечує, що мав 10 таких документів тотожности, які дав йому Макарушка в 1933. р. У 1934. р. хотів підробити печатку громадського уряду з Синевідська Виж-

нього і Волковиска і з цією справою звернувся до Костюка. Потверджує, що підс. Ярош платив Костюкові за документи тотожности по 8 зол. Признається теж, що купив від підс. Гладкого 25 друків документів тотожности. Щойно перед арештуванням Костюка довідався, що ці друки використав підс. Ярош і Костюк до ошуканств.

Щойно в год. 3-ій пополудні почав зізнавати підс. *О. Матла.* До вини не почувається, до ОУН не належав. Підс. Матла зізнає рішуче і щиро. З його зізнань виходить, що до цієї справи взагалі не причасний.

Підс. *О. Грицак* до вини теж не почувається, в ОУН не має нічого спільного, нікого з підсудних не знає.

Підс. *В. Гладкий* теж не признається до признається до ОУН. Друки документів тотожности купив від невідомого мужчини в Рогатині на прохання свого тов. Гуцалюка.

Підс. *В. Ярош* зізнає по польськи. Признається до вини і жалує, що підробив дві книжечки ПКО. Підс. Костюкові заплатив за друки документів тотожности 450 зол. Запевнє, що з ПКО вибрав 1.300 зол. Вкінці втаємничив підс. Костюка про свої ошуканства й оба спільно обманювали.

Підс. *Е. Костюк* теж признається до вини. З ПКО вибрав 1.730 зол.

По зізнаннях підсудних предсідник відложив розправу до четверга 9. год. рано.

---

42 МІЛІОНИ ГРИВНИ НА АНТИКВАРЯ.

АТЕНИ, 1. 4. ПАТ. Відомого антикваря Русоса за те, що перепачкував із Греції різьби Апольона дуже великої археольогічної вартости, засудили на кару 42 міліонів драхм.

— **„Чорні очі“**, це могутня фільма з життя передвоєнної Росії, режисерії Володимира Турянського, творця „Тараса Бульби“. У фільмі бере участь славний циганський хор із Вірою Масальською і світової слави балет Дягілева. Головні ролі в цьому фільмовому архитворі відтворюють найславніші европейські артисти Гарі Бавр, Сімон Сімон, Жан Макс і Жан Пер Омон. Фільма „Чорні очі“ йде рівночасно в обох львівських кінотеатрах „Коперник“ і „Марусенька“.

Австрія вводить загальну військову службу.

1. квітня на засіданні австрійської союзної ради ухвалили одноголосно закон, що вводить загальну військову службу в Австрії. загальну військову службу в Австрії.

На основі нового закону австрійський канцлер має право у спеціяльних умовинах покликати до військової служби зі зброєю або без зброї всіх мужчин від 18-го до 42-го року життя. Після ухвалення закону канц. Шушніг у довшій промові ствердив, що до ухвалення цього закону причинилися ріжні обставини закордонної та внутрішньої політики.

Велику сенсацію в політичних колах викликав теж факт, що бувш. військового аташе в Берліні генерала Янза іменували шефом генерального штабу австрійської армії.

Наради англійського кабінету над німецькою відповідю.

ЛЬОНДОН, 1. 4. ПАТ. Нині рано амбасадор Рібентроп вручив міністрові Ідненові меморандум німецького уряду. Розмова представника Німеччини з англійським міністромх тревала около годину й закінчилася в год. 1.55. Ідненові товаришив у цій розмові льорд Галіфакс, а з німецького боку, товаришили амб. Рібентропові радник Дікгоф і д-р Торнеп. Після наради англійські міністри зявилися у премієра Болдуіна, де негайно почалися наради англійського кабінету

Арештування комуністів у Лодзі та Варшаві.

ВИКРИЛИ ДРУКАРНЮ.

ЛОДЗЬ, 1. 4. ПАТ. Підчас останнього страйку волоконних робітників влада безпеки звернула пильну увагу на діяльність переворотових елементів, які продіставшись до професійних союзів, впливали на страйк.

Підчас обсервації викрили осідок окружної „техніки“ комуністичної партії Польщі, яку зліквідували, причому найшли там друкарську машину, машину до писання, цикльостиль, спеціяльну машину до восківок із готовими до відбивання відозвами, матриці та готові до друку зецерські склади з відозвами. Крім того найшли партійні розрахунки й адреси дільницевих „техніків“ і т. п.

У звязку з повищим арештували 14 осіб, у яких найшли багато обтяжуючого матеріялу, а саме відозви, партійні обіжники, головно ж брошури з нарад 7. московського Комінтерну.

Рівночасно у цілому лодзькому воєвідстві і звязку із скріпленою комуністичною аґітацією і тому, що комуністи продістаються до леґальних організацій та анархізують суспільне життя і підбурюють маси до нелеґальних виступів, влада безпеки приступила до ліквідації активних комуністичних діячів.

У Варшаві поліція від 48 годин переводить ліквідацію комуністичних ячейок. Арештувала 55 осіб. Перевели ревізію в льокалях професійних союзів: шкіряного та волоконного промислу і хемічної бранжі. Льокалі ці поліція опечатала. Підчас ревізії найшли багато складів комуністичних відозв у справі одноцілого партійного фронту.

НОВИНКИ.

— **На уфундування вітражу в Успенській церкві** з приводу 70-ліття о. кан. Д. Лопатинського зложили дальше в Адмін. „Діла“: Петро Стецик 5 зол., о. Антін Содомора, Вербів 5 зол. з нагоди ювилею свого незабутнього катехита, п. през. В. Децикевич 10 зол. — Разом зложено 482 зол.

— **З Українського Лікарського Товариства.** В пятницю 3. квітня в год. 19-ій відбудеться у домівці Товариства при вул. Підвалля 7, І. реферат д-ра Я. Малиса: Чергові завдання укр. лікаря.

— **В салі Ремісничої Палати** у Львові (пл. Стрілецька), а не в Народнім Домі відбудеться загальний збір делегаток Союзу Українок. Як довідуємось, досі зголосило участь у зборі поверх триста делеґаток.

— **Виставу нар. мистецтва у новочасному нутрі** відкрито 29. березня ц. р. в салях Музею артистичного промислу у Львові (вул. Гетманська 20). Оглядати можна щодень в год. 9—14 і 17—19.

— **В програму концерту,** що відбудеться 3. ц. м. в год. 7.15 в салі Театру Ріжнородностей, увійдуть фортепіянові концерти Бетовена, Шумана, Шопена, Цезаря Франка, Ігоря Белзи й Ліста — все в супроводі другого фортепіяну (проф. Г. Левицька). Скрипачці акомпаніюватиме проф. М. Байлова. Білети можна вже набути в Союзному Базарі і в день концерту при касі.

— **Роковини смерти Т. Шевченка у Берліні.** Спілка Українців у Німеччині плянувала скликати на початку березня врочисті сходини для відзначення 75-ліття смерти Шевченка. Одначе, з огляду на політичні події в Німеччині, довелося відмовитись від думки про ширше свято з участю чужинців. Замісць цього великим роковинам присвячено сорокові сходини „Живої Газети“ 26. березня в ресторані Льоренца. Перший промовляв Федір Ємець, що дав образ мистецької творчости поета і маляра Шевченка. Микола Данько-Троцький прочитав цікавий і змістовний реферат про переслідування української мови московськими окупантами. Сходини закінчилися промовою Петра Кожевникова.

— **Пропаґандовим управителем львівської радіостації** став п. Юрій Тепа, дотеперішній секретар цього відділу.

— Перед страченням Гавптмана, яке заповіли на вчорашню ніч, прихильники злочинця вживали дальше всяких спроб його рятувати. Вони так стероризували ката Гвайта, що він захорував і в останній хвилині треба було шукати його заступника. Був теж клопіт з 12-ма свідками, що згідно з приписами закону мали бути при страченні. Вісьмох із громадян, призначених до тієї асисти, заявило, що зрікаються своєї місії. На їхне місце треба було призначити інших. Третьою сензацією було перервання електричного струму в Трентоні. Але й цей дефект незабаром направили, 10 робітників з електрівні арештували, а саму електрівню обсадили поліцією. Одночасно жінка Гавптмана апелювала ще раз телеґрафічно до Ліндберґа, що живе в Англії. Тим разом ужила свого сина Манфреда, який звернувся до Ліндберґового сина з благальним проханням рятувати його батька. Одначе відповідь не прийшла. Крім того Гавптманова при помочі всіх американських радіостацій звернулася до „невідомого“ вбивника Ліндберґового сина з горячим закликом, щоби зголосився добровільно. І це не принесло успіху. А тимчасом Гавптман, якого вже приготовили на смерть і обголили йому голову, плакав цілий день і повторяв голосно: „Я не винен“. Написав теж прощальний лист до своєї матері і 12 листів до сина. Остаточно його страчення відложено на дві доби.

3 театру.

ВЕЛИКИЙ МІСЬКИЙ ТЕАТР: *„ВАШ КОРЕСПОНДЕНТ ПОВІДОМЛЯЄ“* — песа на 7 яв *Р. Невяровича і П. Огоцького.*

7 картин, що мають на меті змалювати силу англійської дипльоматії, основану на силі шпигунської організації та далекосяжлі передбачливости. Герой майже легендарний полковник Льоренс, провідник арабських повстань для цілей англійської політики. І досі не вірять, що він помер; поважні чужинні інформатори твердять, що його похорон — це чергова штука англійської тайної поліції, щоб дати Льоренсові нову свободу діяльности. Ота песа виводить Льоренса в ріжних ролях у звязку з абісинською війною. Песа зроблена на взірок шпигунських фільм, тримає ввесь час глядача у напрузі. Інтрига сплетена легко і насвітлена розмовами на теми закордонної політики. Дуже добре передана атмосфера гарячкової шпигунської праці та її тайних ходів. Останній діялог на англійському кораблі — маленький архитвір діялектики. Песа не втратилаб нічого на своїй силі без яви в окопах, тимбільше, що і так вона за довга. Грати на нервах скорострілами занадто дешевий ефект.

Декорації оригінальні, цікаві, — песа поставлена дуже дбайливо. Гра артистів першорядна; у головній ролі Красновецький — сильний, зосереджений у собі; знамениту маску японця дав Кшеменський. *м. р.*

Із нашої панорами.

Веселий день.

Напередодні 1. квітня мають редакції один веселий день, коли вигадують усякі небелиці і пускають їх у світ, як правдиві вістки, як т. зв. Пріма Апріліс. На другий день мають другий веселий день, іще веселіший, коли ріжні читачі беруть поважно ці традиційні вигадки. З року на рік стає важче дурити читачів. Не тому, що вони стали такі критичні, а тому, що у світі діються такі неймовірні речі, що все стає можливе.

Пустили ми вчора 8 дешинкарських качок. Не всі добре підгодовані — деякі з них худощаві, як і личить домашній птиці на рідному харчі. Але як важко відріжнити їх від лебедів, індиків і пав!

Хто з тих, що чують у повітрі запах нафти, не бачить у своїй уяві делеґата найбільшого нафтового американського концерну, як їде до Львова на переговори! Може він навіть єднати у свому прізвищі дві великі хиби: „ніщо“ (нотінґ) і „діра“ (гул) — нехай би тільки поцікавився нашою нафтою.

Хто читав ревеляції про те, як можна стати співвласником часопису за чужі гроші, міг дивуватись, чому д-р Дмитро Левицький не звернувся з домаганням, щоб йому звернув його 200 дол. той, хто їх узяв, промовчавши, від кого взяв ці гроші. Відповідь проста: легше жертвувати 200 долярів, ніж вести процес з людьми, які мають такий комерційний хист.

Про всякі крізи в УНО і дипльоматичні ходи „Нової Зорі“ можна писати, що завгодно. І так ніхто не знає, чому д-р Волинський дістав благословенство, щоб зрікся головства, чому адвокатом архикатолицької епархії є д-р Лякс з невсесім криштальною минувшиною, — і так усі знають, хто крутить політикою і фінансами „Н. Зорі“, хоч ніхто не знає для якої ідеальної мети.

Так само можна повірити в усі вістки про нового кандидата на Апостольського Адміністратора Лемківщини. Не тільки о. Перрідон, який вернувся на постійне до Голяндії, але навіть сам д-р Назарук міг би поставити свою кандидатуру на таке становище. Адже д-р Масцюх залишив пів міліона золотих!

Чи можна уявити собі на 1. квітня більш ідилічну гармонію, як монографію М. Голубця про Новаківського під покровом „Українського Т-ва Прихильників Мистецтва“? Голубець віднаходить у Новаківському самі плями, „Прихильники“ вдивляються в нього, як у сонце!

Дві новинки у рубриці „Дивоглядів“ напевне неодин прочитає без здивування, хоч і винахід, що записує думки і шлунок, що може помістити довжелезні шнури перел — це покищо мрії — одна: журналістів, друга контрабандистів. Якби журналістам вільно було ввесь рік займатись контрабандою фальшивих вісток на втіху читачів, то хто зна, чи це було би веселіше. Життя випереджує часто нашу уяву такими дивоглядами, що досить їх тільки реєструвати.

Правда, часто не знаєш: сміятись в тих новин, чи плакати.

Діоген Бочка.

Дописи.

ЧОРТКІВЩИНА.

Свято Шевченка в Джурині. Одна з найкращих читалень у чортківському повіті, в селі Джурині, улаштила разом з іншими місцевими товариствами дуже вдатний концерт у честь Шевченка в неділю 22. м. м. На програму концерту зложилися: вступне слово о. пар. Івахнюка, реферат студ. Е. Дмитрівського, хори мішані й мужеські під дириг. п. Дмитрівського і кілька декламацій. Після концертової частини відіграно картину „Дитяча тайна“. Свято закінчилось відспіванням нац. гимну. Всю програму виконано бездоганно, не диво, що свято зробило на всіх приявних якнайкраще враження. Взагалі треба сказати, що Джурин працює добре, зокрема горнеться дуже до праці молодь, яка вносить всюди багато життя й руху. М. ін. заходом молоді виходить стінна газетка „Джуринські Вісти“, що викликує велике зацікавлення в цілому селі та вносить немало оживлення в життя читальні. В селі працюють з успіхом також інші наші установи, як кружок „Р. Ш.“, кооператива з філією, кружок „Сільського Господаря“, т-во „Луг і т. д., так що Джурин — це живі безперечно одно з найактивніших сіл у Чортківщині.

СТАНИСЛАВІВ.

Свято „Просвіти“. Мин. неділі відбулося у Станиславові повітове свято „Просвіти“, влаштоване філією „Просвіти“. На програму склалися промова д-ра Лабія, декламації малих дітей і старших селян, хори сільських сіл. гуртків і хору читальні Бельведеру та інсценізація у якій батько, перед своєю смертю, довідується від своїх синів, що найбільшим скарбом народу, це його освіта. З поодиноких точок до найкращих належав виступ муж. хору з Чернієва, який однаковими строями робить дуже гарне враження, а своїм співом доказує, що при охоті і добрій волі можна зайти дуже високо. Велика заслуга в тому дириґента Гнатушки, довголітнього члена муж. хору „Думка“ зі Станиславова, який свій хор вьорує на „Думці“ і тому хор з Чернієва є здисциплінований та карний. Дуже гарно теж випав виступ міш. хору з Лицького Шляхоцького, яким дириґує селянин. Гарне враження зробив дует двох дівчат з того хору, які відспівали „Деж ти бродиш моя доле“. Гарно теж випала пісня „Засвіло сонце золоте“, яку відспівали злучені міш. хори в супроводі орхестри „Зорі“ під дир. Ворончака. Інші точки випали теж добре. Опісля д-р Олесницький вказав на заслуги читальні з Чернієва, переповів коротко хід змагань амат. гуртків і вручив представникам читальні вінець за здобуття першого місця. Публика приняла це бурхливими оплесками. Закінчилось свято нац. гимном. Загальне враження зі свята дуже гарне і жаль лише, що станисл. громадянство прийшло в малому числі на концерт.

Демографічна вистава. Мин. неділі відбулось закриття демографічної вистави, на якому проф. д-р Кубійович виголосив цікавий реферат про господарство України. З прикрістю слід зазначити, що Повіт. Союз Кр. Р. Ш. у Станиславові мусить доложити до цієї вистави кільканадцять золотих, бо станисл. громадянство дуже мало зацікавилося виставою: виставу відвідало коло 700 людей, що на Станиславів є дуже малим числом. От тут наглядно виявилося, яке байдуже є станисл. громадянство і як мало розуміє значіння „Р. Ш.“ Аджеж ця вистава, це не було жебрання грошей: за кілька сотиків давала „Р. Ш.“ змогу оглянути надзвичайно цікаву виставу. Станиславівське громадянство знане зі своєї байдужости і пасивности!

Концерт у честь Т. Шевченка відбудеться 4. квітня в салі „Сокола“ заходом усіх товариств Станиславова. На програму концерту складаються хорові продукції „Стан. Бояна“ й „Думки“, промова п. І. Ставничого, скрипк. сольо проф. Сенковича та декламація п. Бриндзея. Гадаємо, що станисл. громадянство вщерть заповнить салю „Сокола“, віддаючи в цей спосіб поклін генієві Шевченка. **Б. Л.**

Нові книжки й журнали.

PRZEMIANY, miesięcznik społeczny młodych. Warszawa, 15. 1936. R. III., № 3.

Листування Редакції.

Український Центральний Комітет, філія у Хшанові: Висилати „Діла“ безплатно не можемо.

Вп. Д-р Н. Думка, Свенцяни: Такої обіцянки „Діло“ ніколи не давало. Заповіло тільки збільшення чедільного числа, чого й придержується.

Листування Адміністрації.

Чорний Крук. *Леґітимація потрібна на суботу* 1 п.м пополудні. З огляду на передсвяточний тиждень кінчіть свою поїздку і вертайтесь!

Спорт.

УКРАЇНА — СВІТЕЗЬ.

В неділю 5. квітня ц. р. в год. 3,30 пополудні відбудуться товариські мячеві змагання згаданих дружин на грищі Світезі в год. 3.30 пополудні. Доїзд трамваєм ч. 9

ДЕЛЯТИН. У. С. Т. ПРУТ — СТШЕЛЕЦ 1:2 (1:0).

В мин. неділю отворив „Прут“ сезон копаного мяча. Дружину привитав секретар Т-ва п. Омелян Навроцький, що заохотив змагунів до дальшої праці. Тут треба зазначити, що саме секретар Т-ва вложив багато праці при зорганізуванні цьогорічної секції копаного мяча, за що належиться йому признання.

Гра між цими обома дружинами все жива й завзята. Темпо гри надає „Прут“ і видержує до кінця, не так, як це було попереднього року. Цього року дружина „Пруту“ зовсім відмолоджена і хоч, на перший погляд виглядає на знемічну, то в часі гри показалося щось зовсім інше. „Прут“ пересиджував під воротами противника й разураз стріляв на його ворота. Пять мінут перед кінцем першої половини Пендорак гарним стрілом добув ворота для „Пруту“. В другій половині по 10 мінутах „Стшелец“ вирівняв із замішання під воротами, а другого голя стріляв з офсайду, якого, на жаль, суддя не запримітив.

Хоч „Прут“ програв, одначе дав доказ, що грає краще від свого противника; своїм симпатикам зробив „Прут“ милу несподіванку, тому думаємо, що вислідки цьогорічних змагань будуть зовсім інакші, як у попередніх роках. Але все залежить остаточно від дальшої праці.

Судіював п. Сербин Ярослав добре.

УЖГОРОД. РУСЬ — М. С. Е. (МУКАЧІВ) 5:1.

Змагання розіграні на грищі Руси за мистецтво східно-слов.-підкарп. дивізії, які Русь легко вирішила у свою користь і веде тепер певно в табелі.

КОПАНИЙ МЯЧ ЗА КОРДОНОМ.

АВСТРІЯ. Мистецтво. Адміра — Лібертас 4:0; Рапід — Гакоаг 6:0; Вієнна — Вакер 2:0; ВАЦ — Ф. Ц. Відень 4:4; Австрія — Фафорітнер А. Ц. 3:0; Фльорідсдорфер А. Ц. — Спортклюб 2:2.

ЧЕХОСЛОВАЧЧИНА. Мистецтво. Спарта — Славія 5:0; Славія — Нахол 1:1; Жіденіце — Пільзен 0:3; Вікторія Пільзен — Простейов 3:2; Братислава —ДФЦ (Праґа) 3:1; Кладно — Моравська Славія 1:1; Тепліцер Футбаль Клюб — АФК Колін 4:1.

МАДЯРЩИНА. Мистецтво. Сальготаріян — Гунгарія 2:3; Ференцварош — Сеґед 2:0; Уйпешт — III. Округа 2:0; Фебус — Кішпешт 1:0; Будафок — Будай XI 2:1; Аттіля — Терекваш 3:2.

МІЖДЕРЖАВНІ ЗМАГАННЯ.

АМСТЕРДАМ. Голяндія — Бельгія 8:0 (4:0), 32.000 видців.

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича

СУДОВА ВИШНЯ:

2. IV. Гори говорять.

3. IV. Інваліди.

В цім році Великдень святкуватиме Театр у Яворові.

Молодий Український Театр „Заграва".

2. IV. Тустановичі — Голгота.

Від 3. IV. підуть вистави в Самборі.

Великий Міський Театр.

Четвер, 2. IV. год. 8. веч. Віденська танкова трупа проф. Гертруди Боденвізер.

Театр Ріжнородностей.

Нечинний.

Кіна.

АПОЛЬО: „Обвинувачую тебе, мамо!"
АТЛЯНТИК: „Кенігсмарк".
ВАНДА: „Нана", „Погоня за місяцем".
ГРАЖИНА: „Цісарсько-королівський вальс".
КАСІНО: „Каліенте, місто кохання".
КОЛІСЕЙ: „Дівчина з Мілано", ревія: „Ціни нижче, програма вище".
КОПЕРНИК: „Чорні очі".
МАРУСЕНЬКА: „Чорні очі".
МІРАЖ: „Чортова спокуса" з Джозе Мохікою, „Зміна сердець" з Джанетою Гейнор і Чарлзом Фарелем.
МУЗА: „Епізод" із Павлею Веселі.
ПАКС: „Голгота".
ПАЛЯС: „Відень, місто моїх мрій".
ПАН: „Марія Башкірцев" із Секе Сакалем.
РАЙ: „Їх Ексцеленція шофер".
СВІТ: „Баль у Савою" та гротеска з Мікі Мавс.
СТИЛЕВЕ: „Бурлаки з над Волги" і ревія.
ТОН: „Борюся за життя" Павло Муні.
УТІХА: „Полум'я" з Дольорес дель Ріо та ревія.
ХИМЕРА: „Золотоволосий шибеник"

Фотоплястікон.

(пл. Марійська 5.)

Нюйорк.

Закордонне радіо.

Четвер, 2. квітня 1936.

Відень (506,8) 17.30 Віольончеля, 18.25 „Генрих IV." траг. Шекспіра, 22.20 Музика, **Братислава** (298,8) 12.35 Концерт, 17.50 Форт. твори Бартока, 19.30 Спів, **Брно** (325,4) 17.15 Пісня, **Кошиці** (255,9) 17.40 Концерт, 18.00 Словно-муз. авдиція для Закарпаття, **Прага** (470,2) 11.05 Сальон. квартет, 16.10 Танк. музика, 20.55 „Воскресення" кантата Р. Кароля, 22.15 Сальон. музика, спів, **Париж** (1648) 12.00 Легка музика, 16.00 Авд. для дітей, **Білгород** (437,3) 13.15 Пісоньки, 17.00 Словінські пісні, 21.00 Сп. ресітааль, **Берлін** (356,7) 14.15 Легка музика, 16.00 Концерт орх., спів, 20.10 Веселий муз. вечір, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика, 21.10 „Ніч на провесні", авд. з муз., **Ляйпціг** (382,2) 16.20 Весела музика, 20.10 Моцартівський цикль, **Мінхен** (405,4) 13.15 Розр. мельодії, 18.00 Франконські композитори, **Будапешт** (549,5) 12.03 Сальн. музика, 17.30 Церковні Лістові твори, 19.30 „Ля Фіяма" оп. Респігія, 21.45 Концерт, **Мілянно** (368,6) 11.30 Музика, 17.15 Вок. концерт, 21.25 Скрипка, **Рим** (420,8) 17.15 Інстр.-вок. концерт, 19.00 Легка музика, 20.35 „Міньон" оп. Томаса.

Пятниця, 3. квітня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Музика, 14.00 Сп. ресітааль Люїзи Тераціні (кольор. сопр.), 15.20 Концерт для молоді, 17.30 Солісти — альт, тенор, бас, 19.15 „Самсон і Даліля" оп. Сен Саенса, **Прага** (470,2) 15.00 Легка музика, 17.15 Смичк. квартет, 19.20 Нар. пісні, 22.20 Форт. ресітааль, **Париж** (2648) 13.15 Розр. концерт, 21.15 Спів, 21.45 „Фридерика" оперетка Легара, **Білгород** (437,3) 16.00 Форт. ресітааль, 18.30 Пісні, 19.50 Популярні пісоньки, **Берлін** (356,7) 16.30 Легка й вес. музика, 20.10 Музика (орх.). 20.45 Концерт присв. творчості Брамса, **Кенігсвустергавзен** (1571) 18.10 Форт. тріо 22.30 Музика — варіяції на 4 флети, **Мінхен** (405,4) 17.00 Солісти, 22.30 Німецькі мистці, Нойвіцер-Тенісен сопр., **Будапешт** (549,5) 17.40 Сольо на тароґато, 18.00 Татарські пісні, 19.00 Популярні мад. пісні в супр. циг. орх., 20.15 Концерт., **Мілянно** (368,6) 11.30, 13.35 Легка музика, 21.15 Джез. музика, **Рим** (420,8) 20.30 Концерт орх., 22.00 Орґ. музика.

Львівське радіо.

Четвер, 2. квітня 1936.

6.30 Раніщня авдиція, 6.50, 7.30 Музика з гр. пл., 7.20 Раніщній денник, 7.55 Грохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Музичний порадник для молоді середніх шкіл, 13.00 Бр. Губерман із гр. пл., 16.00 Чим є твій батько? авд. для дітей, 16.15 Віольончелевий ресітааль у супр. форт., 16.45 Товариські пісні давніх діт, хор., 17.00 Великопольське міщанство, 17.15 Фрагменти оп. музики, 17.50 Актуальна господарська гутірка, 18.00 Концерт: Найгарніші Моцартові сонати, 18.30 Що це таке кооператива, 18.40 Туристичний інформатор, 18.45 Джузепе Давіде з гр. пл., 19.00 40 літ фільми, 19.20 Рекламовий концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 Останній пісеньвар Львова (Люд. Людвиковський), 20.45 Вечірній денник, 20.55 Протигазово-летунська охорона, 21.00 Театр Уяви: „Чорт" (із Ярачем), 21.35 Пісні Монюшка, 22.00 Авд. з нагоди 100 виступу перед мікрофоном (скрипка, альтівка, віольончеля). 22.45 Танкова музика з гр. пл.

Пятниця, 3. квітня 1936.

6.30 Раніщня авдиція, 6.50, 7.30 Музика з гр. пл., 7.20 Раніщній денник, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Шк. авд.: Як сніжинка перемінилася в каплю води, з муз. ілюстрацією, 12.40 Р. Вагнер і Маскані з гр. пл., 13.10 Домашне господарство, 13.15 З ринку праці, 13.20 Хвилина відпочинку, гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Концерт сальон. квартету, 16.00 Гутірка для хорих, 16.15 Концерт орх., 16.45 Для ст. дітей: Природа в квітні, 17.00 Північно-східні землі, 17.15 Хвилина поезії: Нові поезії Каз. Вежинського, 17.20 Нар. пісні, 17.50 Спортовий порадник, 18.00 Слідами Яносіка, 18.30 Програмова скринька, 18.40 Хвилина зах. земель, 18.45 Сп. ресітааль Ірини Цинівської в супр. форт., 19.00 „Барди вулиці". 19.20 Рекламовий концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Сніговий комунікат, 19.50 Бюро студій розмовляє зі слухачами, 20.00 Симф. концерт; у перерві ок. год. 20.50 Веч. денник, Із сучасної Польщі, 22.30 Техн. скринька, 22.50 Танкова музика з гр. пл.

Подяка.

Важке горе післав на нас Всевишній, забираючи нам Найдорожчого Мужа, Батька і Дідуся бл. п. о. **Атанасія Левицького.** Усім, що поспішили із словами розради з Їх Ексцеленцією Митрополитом Кир Андреєм на чолі; усьому Всеч. Духовенству, що під проводом Всесв. о. декана Володимира Сухого відправило похоронні обряди. Вп. П.П. представникам українських установ, церковному хорові і братству, парохіянам, що на своїх плечах несли домовину з тілом Дорогого Покійника на далекий цвинтар і прихильникам, що взяли громадну участь у похороні, щиросердечне Спаси-Біг.

1810 **Дружина, Діти і Внуки.**

БІРЖА.

Гроші.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.31—5.32.

Нім. марка 1·35—1·40, фр. франки 34.90 35·05, шв. франки 172.00—173·00, фунти стерлінги 26·20—26·35, австр. шілінги 98·00—100.00, чеські кор. 19.00—20.00, румунські лей 30 00—33.00, італ. ліри 32.50—34.50.

Папери: 5-прц. конверсійна поз. 59.75, 5-прц. залізнича позичка 55.75, 6-прц. долярова позичка 73.00, 4-прц. долярова поз. 49,75, 48 50, 7-прц. стабілізаційна 62.00

Збіже.

Ціни льоко Львів	від до
Жито Стандарт I.	12.50—12.75
Жито Стандарт II.	12.35—12.50
Висівки житні	9.75—10.00

Інші курси без змін.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 1-го квітня ц. р. кооперативам платив за: льоко Львів.

1 кг. масла десерового	2.55 зол.
1 кг. масла десерового бочкового враз з бочковим опакуванням . . .	2·60 „
1 кг. масла дес. експорт. враз з експортовим опакуванням дає зачет по . . .	2·60 „
1 л. молока від 11. I. 1936	0·15 „
1 к. яєць	2.30 „

Тенденція на масло удержана, на яйця зниженова, на молоко слаба.

Маслосоюз повідомляє, що від 1. IV. ц. р. платить своїм достанцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвіря птахомясарні „М. С." у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Кури мол. товсті без остріг I. кл.	1.10 зол
Кури товсті з острогами I. кл.	1.00 „
Індики товсті I. кл.	1.15 „
Індички товсті I. кл.	1.25 „
Пантарки товсті I. кл.	1.25 „
Качки товщені I. кл.	1.20 „

Приймає кури, качки, індики й пантарки в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає нових достанців.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.